

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Hiv. szám: –
Ügyintéző:
Tel.:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának (a továbbiakban: állásfoglalás) megállapításaira – a panasznak az azonosítási kötelezettség teljesítésének és az intézkedés célja közlésének elmaradását, valamint a panaszjogról történő tájékoztatás elmulasztását sérelmező részében

h e l y t a d o k,

egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni.

A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos,
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul),
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul),
- 4) Irattár.

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton, – majd elektronikusan is – panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél a vele szemben a Rendőrkapitányság beosztottai által foganatosított rendőri intézkedés kapcsán.

Előadta, hogy *-n *-ig kislányával az őszi szünet ráeső részét töltötték. A * utcában tartózkodtak, amikor a gyermek édesanyja rájuk hívta a rendőrséget. Kiment bemutatni a rendőröknek a kapcsolattartást szabályozó és egyéb végzéseket, illetve hogy elmondja, miszerint ez egy családjogi ügy, amiben a gyámhivatalnak van hatásköre eljárni. A rendőrség azonban szakmaiatlanul járt el, egyértelműen az anya oldalát választották egy polgári ügyben, „*durván jogsértő módon*” beleavatkoztak egy – az anya által mesterségesen generált – családi konfliktusba. Lekezelő, részrehajló eljárásukkal nemcsak a méltóságában sértettek meg, de a családhoz, a magánélethez és a kapcsolattartáshoz való jogát is „*durván*” megsértették.

Az intézkedő rendőrök nem mutatkoztak be, továbbá azt sem közölték, hogy miért vannak a helyszínen.

Hiába tájékoztatta a rendőröket, miszerint családjogi ügyről van szó, már az első pillanatban nyilvánvaló volt számára, hogy az anyát képviselik anélkül, hogy ismernék az ügy részleteit. Megkérdezték tőle, hol van a gyermek, arra hivatkozva, hogy azt az anyának jogában áll tudnia. Mikor kérte, hogy lépjenek arrébb az adatok felvételéhez, a rendőrök részéről „*minek, úgymis ismeri az adatait*” kifogás volt a válasz. Átadta a kapcsolattartást szabályozó végzést, és elmagyarázta a helyzetet. Közölte a rendőrökkel, hogy az anya ellen kapcsolattartás akadályozása miatt pénzbírságok is kiszabásra kerültek. Jelezte, hogy az édesanya által keltett feszültség miatt a gyermek bepisilt, és hogy szóban feljelentést tett kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt. Az intézkedő rendőrnő – az anyának a gyermek életkorára, valamint elmeneteli szándékára vonatkozó közlését valós tényként elfogadva – közölte, hogy egy 14 éves gyerek eldöntheti, hova akar menni. Panaszos álláspontja szerint ezek nem írhatják felül a végzést. A rendőrnő erősködött, hogy meg kell néznie a gyermeket, mert elhangzott olyan, hogy a kislány nincs rendben, és hogy az édesanyjával szeretne lenni. Utóbbit természetesen nem hallhatta a gyermektől. Közölte továbbá, hogy azt kell jelentésben leírnia, miszerint Panaszos nem akarja a kislányt megmutatni részükre. A rendőrség tőle kérte annak bizonyítását, hogy jogszerűen van vele a gyermeke. Panaszos kérdésére, miszerint az édesanya azt állítja-e, hogy nincs láthatása, nem válaszoltak, ahogy arra sem, hogy felmerül-e bármilyen bűncselekmény gyanúja. A rendőrnő a kapcsolattartási végzés átvételét megtagadta, mondván, hogy azt nem veheti át. Kérdéseire kerülő választ adott, majd kijelentette, hogy nem úgy tűnik, mintha Panaszos együtt kívánna működni. Mindeközben az édesanyjával nem törődtek, szabadon járt-kelt, kihívta a gyermeket, aki a sötétben eltévedt. Kérte, hogy írják le a gyermek anyai hívásának tényét, mire a rendőrnő „*Miért ne hívhatná?*” választ adott. Az édesanyjának egyébként a gyermek hívogatása miatt két jogerős gyámhivatali pénzbírsága is van a kapcsolattartás akadályozásáért. Ezt követően a rendőrnő az édesanyjának szólt, hogy a gyermeket keresse meg. A rendőrnő ismét kötözködött, ezért Panaszos kérte, hogy mutatkozzon be, de ennek nem tett eleget.

Annak ellenére, hogy Panaszos amerikai értesítési címet adott meg, a rendőrség később mégis az anya által megadott valótlan lakcímére küldte a neki szóló levelet, és a dokumentumokban is ezt tüntették fel lakcímeiként. Panaszos bemutatta az édesanyját pénzbírsággal sújtó gyámhivatali határozatot is, valamint jelezte, hogy kapcsolattartás akadályozása miatt

büntetőeljárás folyik ellene. A rendőrnő visszatért és kérte, mutassa meg az ítélet 3. oldalát, "amit az előbb nem kívánt megmutatni". A rendőrnő közölte, hogy az édesanya elmondása szerint a szünet fele már eltelt. Panaszos erre az EMMI rendeletet is megmutatta a rendőröknek.

Ekkor a gyermek édesanyja átvette az irányítást, a gyermek holmijával kapcsolatban megpróbált Panaszosnak utasításokat adni, amit a rendőrség támogatott. Hagyták, hogy Panaszosnak feltett kérdéseikre az édesanya válaszoljon, közbeszóljon, sőt az ő szócsöveként jártak el. Mivel fázott, megkérdezte, hogy vége van-e az intézkedésnek, de lekezelő választ kapott.

Annak ellenére, hogy kifogásolta az intézkedést, panaszjogával kapcsolatban az intézkedő rendőrök nem adtak részére tájékoztatást.

Sérelmezte továbbá a kapcsolattartás akadályozása miatt tett feljelentésének a Rendőrkapitányság általi elutasítását, az erről rendelkező határozatban foglaltakat.

Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – a Panasztestületnél előterjesztett beadványa szerint – sérelmezte:

- a kapcsolattartás akadályozása miatt tett feljelentésének a Rendőrkapitányság általi elutasításáról rendelkező határozatban foglaltakat;
- az intézkedés részrehajló voltát;
- az azonosítási kötelezettség teljesítésének és az intézkedés célja közlésének elmaradását;
- a panaszjogról való tájékoztatás elmulasztását;
- a rendőri hangnemet.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a Rendőrkapitánysághoz előterjesztett panasz;
- Panasztestülethez címzett panasz;
- Panaszos levele;
- külföldi bíróság végzése és annak magyar nyelvű fordítása;
- panasz-kiegészítés;
- az intézkedésről készült hangfelvételt tartalmazó 1 db CD;
- a jegyzőkönyve, és az abban foglaltakat jóváhagyó végzése;
- Kormányhivatal végzése;
- Panaszos kiskorú veszélyeztetése és kapcsolattartás akadályozása miatt tett, „*Tisztelt Rendőrség!*”-hez címzett – keltezés nélküli – feljelentése;
- a Rendőrkapitányság határozata feljelentés elutasításáról;
- Panaszos elektronikus levele feljelentést elutasító határozattal szembeni panaszról;
- Kormányhivatal végzésének első oldala;
- a Bíróság végzésének első oldala;
- Panaszos által a Panasztestületnek küldött elektronikus levél;
- jelentés parancsnoki kivizsgálásról;

- rendőrök jelentése;
- állásfoglalás.

III.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n *-kor a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) utasítására rendőrök jelentek meg a * utcában, mert Panaszos volt felesége telefonon gyermekláthatási vita miatt tett bejelentést. Panaszos erről tudomást szerezve szintén felhívta a rendőrséget és tájékoztatta őket, hogy viszi magával azokat az iratokat, melyek alátámasztják, miszerint a gyermek jogszerű láthatáson tartózkodik nála.

A helyszínre érve – az utcán – a rendőrök először a bejelentőt vonták intézkedés alá. Ő, miután igazolta magát elmondta, hogy volt férjével van egy 14 éves közös gyermekük, aki életvitelszerűen nála lakik, és akinek láthatása évek óta vita tárgyát képezi köztük, ami miatt több eljárás is folyt, illetve van folyamatban. Előadta, hogy bírósági döntés alapján Panaszos a tanítási szünet első felében 9 órától a szünet felének napján 19 óráig tarthat kapcsolatot gyermekükkel, azonban ezen idő már eltelt, és a gyermek nem ment haza, ugyanakkor az édesapával sem tudta felvenni a kapcsolatot. Több alkalommal beszélt gyermekükkel, aki zaklatott volt és azt mondta neki, hogy haza szeretne menni. Ezért hívta fel a rendőrséget, és ment az adott címre, mivel a volt férje ott dolgozik, és a gyermek elmondásából tudta, hogy akkor is ott tartózkodnak.

A rendőrök a TIK tájékoztatása nyomán előzetesen tudomással bírtak Panaszos érkezéséről. Mikor megszólították, Panaszos közölte, hogy majd miután befejezték volt feleségével kapcsolatban az adatfelvételt, akkor elmondja, hol tartózkodik jelenleg a gyermek, illetve bemutatja a nála lévő iratokat.

Ezt követően a rendőrség férfi tagja személyi igazolványt kért tőle, de azt nem tartotta magánál, ezért elkezdte bediktálni az adatait, majd kérte, hogy kicsit menjenek távolabb, mert nem szeretné, ha volt felesége hallaná az édesanyja nevét, illetve születési dátumát.

Miután a rendőrnő felhívta Panaszos figyelmét, hogy mivel házasok voltak, ezért nagy valószínűséggel ezeket úgyis ismeri, Panaszos kérte, hogy akkor volt felesége igazolja őt és diktálja be az adatait. A rendőrnő nyomatékosan felhívta Panaszost, hogy személyes adatait ne mással diktáltassa be, hanem legyen szíves azokat saját maga megadni. Végül Panaszos ennek eleget tett. A rendőrnő érdeklődött, hogy merre van a gyermek, mire Panaszos kitérő választ adott azzal, hogy ez nem rendőrségi hatáskör, és nem szeretne magyarázkodni, ott vannak nála különböző végzések, azok majd megteszik azt helyette. A rendőrnő felkérte Panaszost, hogy mondja el, „*mi a helyzet*”, mire Panaszos visszakérdezett, hogy azt a rendőröknek kéne elmondaniuk. A rendőrnő közölte, hogy nem ismeri az ő életüket, ezért legyen szíves tájékoztatást adni. Panaszos elmondta, hogy elváltak, bírósági végzés szabályozza a gyermekkel való kapcsolattartást, ugyanakkor az édesanya több pénzt akar tőle, ezért „*csinálja a fesztivált.*” Elmondta, hogy ez egy családjogi vita köztük, polgári ügy, és hogy volt feleségét a kapcsolattartás akadályozása miatt már elmarasztalták, pénzbírsággal sújtották, és jelenleg is több eljárás van folyamatban ellene emiatt. A történetek nagyon megviselték a gyermeket, most is bepisilt. A rendőrnő többször felkérte Panaszost annak közlésére, hogy gyermekük jelenleg hol tartózkodik, mert meg kell győződnie arról, hogy minden rendben van-e vele. Panaszos

közölte, hogy nem kell megnéznie, ez nem rendőrségi hatáskör, hanem gyámhatósági ügy. A rendőrnő megkérdezte Panaszost, van-e nála olyan irat, amely kimondja, hogy most a szünetben hol kell lennie a gyermeknek. Panaszos erre visszakérdezett, hogy vajon az édesanya azt állítja, hogy jogosulatlanul van nála a gyermek, illetve felmerül-e bármilyen bűncselekmény gyanúja? Panaszos elmondta, hogy nála van az irat, azonban többször is eredménytelenül kérte a rendőrnőt, mutassa meg, hol található benne a szünetre vonatkozó rendelkező rész, mert Panaszos ismétlődően azzal tért ki, hogy vajon az édesanya azt állítja-e, hogy jogosulatlanul van nála a gyermek, mert ha valaki gyanúsít valakit valamivel, akkor a bizonyítás az ő kötelessége. Ekkor a jelen lévő édesanya tájékoztatta a rendőröket arról, hogy a gyermek próbál odatalálni hozzájuk. Panaszos odaszólt a volt feleségének, hívja fel a gyermeket, hogy menjen vissza, mindjárt odamennek, egyben kérte a rendőröket annak jegyzőkönyvi rögzítésére, hogy az édesanya telefonon felhívta a gyermeket. A rendőrnő kérdésére, hogy miért ne hívhatná az édesanyja telefonon gyermekét, Panaszos azt válaszolta, hogy a gyermek jogszerűen van vele. Az édesanya négy szemközt szeretett volna szót váltani a rendőrnővel, azonban Panaszos közölte, hogy most vele beszél. A rendőrnő felkérte Panaszost, hogy keresse ki a vonatkozó iratból a szünet idején történő kapcsolattartásra vonatkozó részt, majd odalépett az édesanyjához. Panaszos „*kabaré*”-nak nevezte, hogy a volt felesége kérésére a rendőrnő „*egyből ugrott*”. A férfi rendőr megnyugtatta, hogy ő ott van vele. Panaszos az egy percen belül visszatérő rendőrnő kérdésére, miszerint sikerült-e megtalálnia a rendelkező részt, azt felelte, hogy mivel az előbb elment, most a rendőr úrral beszél. A rendőrnő határozottan közölte, hogy ő viszont Panaszoshoz szólt, és emlékeztette, hogy párszor már megkérte, mutassa meg az iratban azt a részt, amely szabályozza, hogy a gyermeknek aktuálisan hol kellene tartózkodnia. Panaszos erre felkérte, hogy mivel nem emlékszik, hogy korábban bemutatkozott volna a rendőrnő, ezt most tegye meg. Majd külföldi lakcímét kezdte el bediktálni a rendőr férfinak, illetve megadta elektronikus elérhetőségét is. Ezt követően bemutatta a rendőr férfinak a gyermekkel való kapcsolattartást szabályozó iratot, illetve a szünet időtartamát rögzítő miniszteri rendeletet.

Ekkor vita alakult ki az édesanya és Panaszos között a szünet befejező határideje tekintetében, mivel édesapja a Magyar Közlönyre hivatkozott, amelyben a szünet előtti utolsó, illetve a szünet utáni első tanítási nap volt megadva, ugyanakkor az édesanya szerint a korábban ledolgozott munkanap, illetve az azt követő ünnepnap már nem képezi a szünet részét, így a gyermeknek haza kellett volna mennie. Abban a szülők egyetértettek, hogy a gyámhivatal dönthet ebben a kérdésben. A rendőrök a szünet időtartama – és így a gyermek jogszerű tartózkodási helye – tekintetében nem foglaltak állást, hangsúlyozva, hogy ez nem rendőrségi hatáskör. Időközben megjelent a gyermek is a helyszínen, vele a rendőrnő váltott pár szót, és ellenőrizték a központon keresztül. A rendőrnő kérdésére, miszerint meg tudnak-e egyezni az édesanyjával, hogy mi legyen a gyermekkel, Panaszos azt felelte, hogy nem fogja gyermekét kirángatni az autóból, de hangsúlyozza, hogy beleegyezése nélkül viszi el őt az édesanyja, aminek kéri a rendőri jelentésben történő rögzítését, továbbá, hogy ő ezt gyermekrablásnak tekinti és meg fogja tenni a szükséges lépéseket. Panaszos többször hangsúlyozta az intézkedés során, hogy tisztában van a vonatkozó jogszabályokkal, ügymenettel. Ekkor az édesanya azután érdeklődött, hogy miként fogja visszakapni gyermeke a holmiját. Ennek megbeszélését a rendőrök rájuk bízták, majd az intézkedést befejezettnek nyilvánították.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

- **A kapcsolattartás akadályozása miatt tett feljelentésnek a Rendőrkapitányság általi elutasításáról rendelkező határozatban foglaltak sérelmezése**

Ezen panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése, valamint a büntetőeljárásról szóló 2015. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 369. § (1) bekezdése és a 370. § (2) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, a kapcsolattartás akadályozása miatt tett feljelentésének a Rendőrkapitányság általi elutasítását, az erről rendelkező határozatban foglaltakat.

A feljelentés elutasításáról rendelkező határozat elleni panasz elbírálása – amennyiben azt a nyomozó hatóság nem tartja alaposnak – az ügyészség hatáskörébe tartozik. Ennek megfelelően a Rendőrkapitányság az ügyet megküldte az Ügyészség részére.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panasz ezen része hatáskör hiányában nem vizsgálható, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

V.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Részrehajló rendőri intézkedés

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök az intézkedés során gyermeke édesanyját előnyben részesítették, az ő hátrányára.

Az intézkedés részrehajló jellegét a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület állásfoglalásának III. fejezet 2) pontjának i) alpontjában) foglaltakkal – amely szerint a rendőri fellépés megfelelt az egyenlő bánásmód követelményének – egyezően ítélt meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. Azonosítási kötelezettség teljesítésének és az intézkedés célja közlésének elmaradása a szolgálati fellépés során

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök nem mutatkoztak be, és azt sem közölték, miért vannak a helyszínen.

Az azonosítási kötelezettség teljesítésének és az intézkedés célja közlésének elmaradása tekintetében a panaszt a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és e panaszpontot a Panasztestület állásfoglalásának III. fejezet 3) pontjában foglaltakkal – amely szerint mindkét vonatkozásban alapjogot sértő mulasztás történt – egyezően ítélt meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben megalapozott.

3. A panaszjogról való tájékoztatás elmulasztása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy bár kifogásolta a rendőri intézkedést, annak során panaszjogával kapcsolatban tájékoztatást nem kapott.

A panaszjogról való tájékoztatás elmulasztása tekintetében a panaszt a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és e panaszpontot a Panasztestület állásfoglalásának III. fejezet 19. oldalszám alatti 4) pontjában foglaltakkal – amely szerint a rendőrök mulasztottak, sértve ezzel Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát – egyezően ítélt meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben megalapozott.

4. A rendőri hangnem

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése.

Panaszos sérelmezte a rendőri hangnemet, azt kötözködőnek, lekezelőnek ítélte.

Az intézkedés hangnemét a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület állásfoglalásának III. fejezet 18. oldalszám alatti 4) pontjában foglaltakkal – amely szerint a rendőri fellépés hangneme nem volt sértő vagy kifogásolható – egyezően ítélt meg.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

VI.

Ügyféli kérelem hiányában – figyelemmel az Ákr. 35. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakra – mellőztem az alábbi kérdés vizsgálatát.

A Panasztestület – állásfoglalásának III. fejezet 17. oldalszám alatti ii) alpontjában – állást foglalt abban a kérdésben, hogy az intézkedés során eleget tettek-e a rendőrök Panaszos

irányába történő felvilágosítás adási kötelezettségüknek. Megítélése szerint a rendőröknek fel kellett volna hívni a feleket a bíróság által jóváhagyott egyezségük betartására, illetve arra, hogy bíróságtól, illetve gyámhivaltól kérhetik a kapcsolattartás szabályainak egyértelmű rendezését. Ennek elmulasztásával sérült Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A Panasztestület által elbírált körülményről megállapítottam, hogy azt Panaszos – azon túl, hogy az intézkedés során többször is kihangsúlyozta, hogy tisztában van a vonatkozó jogszabályokkal és eljárások menetével – panaszában nem sérelmezte.

Ügyfél e körben panaszt nem terjesztett elő, ezért ezen kérdés érdemi vizsgálatát mellőztem.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.” A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 13. § (3) bekezdés a) pontján, 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az Ákr. 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, a 81. § (1) bekezdésén, a 113. § (1) bekezdés a) pontján, a 114. §-án, a 116. § (1)-(2) bekezdésein és a (4) bekezdés a) pontján, valamint a 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2019. június 19.

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány